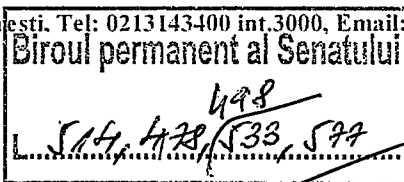

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București. Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@ gov.ro

Nr. 11263/2026

13 -10- 2026

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 9 octombrie 2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

L 514/2026 1. Propunerea legislativă privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online (Bp.406/2026);

L 428/2026 2. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a altor acte normative (Bp. 340/2026);

3. Propunerea legislativă pentru aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru aplicarea Programului de susținere a producției de lapte ecologic certificat” (Bp.372/2026, L 498/2026);

L 533/2026 4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime (Bp.425/2026);

L 577/2026 5. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (Bp. 471/2026).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime*, inițiată de domnul senator AUR Eugen – Cristian Șipoș împreună cu un grup de parlamentari AUR (Bp. 425/2026).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime*, propunându-se, potrivit *Expunerii de motive*:

- captarea progresivă a unei baze fiscale relevante în România din activitățile petroliere *offshore*, pe măsură ce acordurile existente se prelungesc sau se modifică substanțial și pe măsură ce se semnează acorduri noi;

- instituirea unei obligații de raportare lunară aplicabilă tuturor titularilor, inclusiv celor cu acorduri în derulare, care va oferi, pentru prima dată, o imagine obiectivă asupra structurii forței de muncă în sectorul offshore românesc.

II. Observații

1. Potrivit *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, cu modificările și completările ulterioare*, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon (ANRMPSG) ”*gestionează resursele de petrol, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 16 și 34 din Legea nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare*”, având atribuții expres prevăzute în legislația specifică domeniului petrolier. În acest context, apreciem că noile atribuții instituite în sarcina ANRMPSG prin inițiativa legislativă nu sunt compatibile cu rolul său de autoritate de reglementare în domeniu.

2. În ceea ce privește alin. (1) al art. 25² din propunerea legislativă, apreciem că prevederile sale încalcă atât prevederile *Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, cât și prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri la care România este parte, în ceea ce privește stabilirea rezidenței fiscale în România sau în statul străin semnatar al convenției fiscale.

Precizăm că, potrivit prevederilor alin. (3) al art. 1 din *Codul fiscal* prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri prevalează oricărei prevederi din cod.

Totodată, referitor la normele propuse pentru prevederile art. 25² de la art. I pct. 2, semnalăm că instituirea unei prezumții relative în privința centrului intereselor vitale, la care se raportează stabilirea rezidenței fiscale în România, conform art. 7 pct. 28 lit. b) *Cod fiscal*, pare să lipsească de efect pragurile de pondere ale celor cu rezidență fiscală în România prevăzute la art. I pct. 1.

3. Referitor la alin. (2) și alin. (3) ale art. 25² din propunerea legislativă, menționăm că acestea excedează sferei de reglementare a Titlurilor IV și V din *Codul fiscal*.

Codul fiscal constituie cadrul legal privind prelevarea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii, care sunt venituri ale bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat,

bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru șomaj și fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale; contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale; modul de calcul și de plată al acestora.

Cu titlu general, menționăm că, potrivit prevederilor fiscale în vigoare, beneficiarii de venituri din salarii și asimilate salariilor datorează un impozit lunar, final, pentru care plătitorilor de venituri le revin obligațiile fiscale privind calculul, reținerea la sursă a impozitului datorat, plata acestuia, precum și obligația de completare și depunere a declarației dedicate, respectiv *Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit, până la termenul de plată a impozitului*, inclusiv.

Obligațiile fiscale privind contribuțiile sociale obligatorii sunt, de asemenea, reglementate potrivit prevederilor *Codului fiscal*, acestea fiind datorate pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor, pe cale de consecință, de către contribuabilii/plătitorii de venit la sistemele publice, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

Fac excepție de la regula generală menționată mai sus, persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu sunt rezidenți fiscali români, pentru care sunt aplicabile aceleași reguli de determinare a impozitului/contribuțiilor sociale obligatorii datorat/datorate, dar cărora le revin în mod direct obligațiile fiscale privind calculul, completarea și depunerea *Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit, precum și plata acestora*, în cazul în care entitățile stabilite de lege la care persoanele fizice își desfășoară activitatea nu optează pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Raportat la motivația din *Expunerea de motive*, conform căreia, ”*va deveni rezident fiscal în România. Acest personal va plăti, conform prevederilor din Codul fiscal, impozit pe venit, CAS, CASS și contribuție asiguratorie pentru muncă*”, precizăm că, potrivit legislației fiscale în vigoare, contribuțiile sociale obligatorii se datorează de către persoanele

care au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii/sănătate cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

Astfel, precizăm că stabilirea obligațiilor ce vizează contribuțiile sociale obligatorii nu ține de rezidența fiscală a persoanei fizice, ci de încadrarea acesteia în categoria contribuabililor (pentru care prezintă relevanță de exemplu, cetățenia/reședința persoanei fizice) la sistemele de asigurări sociale din România în acord cu legislația europeană aplicabilă în domeniul securității sociale, precum și cu acordurile privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

Referitor la inițierea unui protocol de schimb de date „încheiat prin ordin comun al ministrului energiei, ministrului finanțelor și ministrului afacerilor interne” pentru transmiterea datelor cuprinse în „Registrul personalului nucleu”, astfel cum este prevăzut la alin.(3) al art. 25³ de la pct.2 al art. I din propunerea legislativă, ordin comun menționat și la lit. b) alin. (2) al art. III, precizăm că, din perspectiva prevederilor *Titlului IV - Impozitul pe venit și ale Titlului V Contribuții sociale obligatorii din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, datele respective nu conduc la modificarea obligațiilor fiscale datorate în raport cu veniturile realizate de persoanele fizice și, ca urmare, nu considerăm necesară implicarea structurilor cu atribuții în domeniu din cadrul Ministerului Finanțelor.

4. Din punct de vedere al *Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, răspunderea solidară reglementată de inițiator la art. 25² alin.(2) și alin.(3) din propunerea legislativă nu vizează răspunderea solidară reglementată de art.25 din *Codul de procedură fiscală*.

În propunerea legislativă, se instituie un alt mecanism de răspundere solidară diferit față de condițiile prevăzute de *Codul de procedură fiscală*, respectiv în mecanismul propus nu se au în vedere anumite elemente ce conduc la stabilirea relei-credințe, nu există obligația de a demonstra existența legăturii de cauzalitate dintre fapta persoanei răspunzătoare și nedeclararea și/sau neachitarea obligațiilor fiscale la scadență etc.. Menționăm că, din punct de vedere procedural, propunerea legislativă se completează cu alin. (8) al art. 26 din *Codul de procedură fiscală*, în sensul că „Ori de câte ori Codul fiscal sau alte acte

normative care reglementează creanțe fiscale prevăd răspunderea solidară a două sau mai multor persoane pentru aceeași creanță fiscală, titlul de creanță fiscală se emite pe numele fiecărei persoane cu menționarea și a celorlalte persoane care răspund solidar pentru creanța respectivă”.

În acest context, semnalăm că răspunderea solidară a titularului acordului petrolier offshore împreună cu angajatorul formal nu poate opera indiferent de natura raportului juridic, deoarece este necesară existența unui temei de fapt, care să justifice incidența acestui regim, prin excepție de la regula răspunderii individuale. În acest sens, ar fi putut fi avute în vedere situațiile prevăzute de art. 42¹⁰, 46² alin. (15), 341, 419 alin. (3) *Cod fiscal*, respectiv art. 25 *Cod procedură fiscală*.

Totodată, semnalăm că, prin raportare la prevederile propuse pentru art. 25³ alin. (1) lit. d) și e), tipul raportului juridic și calitatea angajatorului formal sunt deja opozabile organului fiscal, astfel că, prin ipoteză, atragerea răspunderii solidare nu apare ca fiind justificată.

5. Considerăm ca fiind nejustificate referințele la Agenția Națională de Administrare Fiscală din propunerea legislativă, respectiv de la art. I pct.1, 2, 8 și art. III alin. (2) lit. a) și alin.(3), având în vedere următoarele:

Potrivit art. 4 din *Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală*, agenția asigură administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare date prin lege în competența sa, precum și controlul fiscal, respectiv inspecție fiscală, control inopinat, control antifraudă, verificarea situației fiscale personale, verificare documentară, conformare voluntară pentru prevenirea, descoperirea și combaterea oricăror acte și fapte care au ca efect fraudă fiscală și evaziunea fiscală, precum și a altor fapte date prin lege în competența sa.

Totodată, potrivit dispozițiilor art.7 din propunerea legislativă, în atribuțiile generale ale agenției intră elaborarea proiectelor de acte administrative cu caracter normativ care conțin prevederi referitoare la administrarea veniturilor bugetare, proceduri de administrare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a celorlalte venituri bugetare pentru care este competentă, în condițiile legii.

Administrarea creanțelor fiscale (impozit pe venit, contribuția de asigurări sociale, contribuția de asigurări sociale de sănătate etc.) se realizează de agenție pe baza declarațiilor fiscale depuse de plătitorii de

venituri, în conformitate cu dispozițiile *Codului fiscal* și ale *Codului de procedură fiscală*.

De asemenea, precizăm că evidența contractelor de muncă și a salariaților se realizează de Inspectoratul Teritorial de Muncă și nu de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

6. Precizăm că Ministerul Energiei emite actele de autorizare pentru lucrările offshore, în conformitate cu prevederile art. 5, respectiv actele de autorizare pentru lucrările executate pe uscat în temeiul art. 6 alin. (3) din *Legea nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime*.

În ceea ce privește prezentele modificări propuse la *Legea nr. 256/2018*, respectiv completarea art. 25³ alin. (3)¹, atâta timp cât inițiativa reglementează aspecte referitoare la personalul - nucleu, registrul personalului - nucleu și obligațiile de raportare aferente, fără legătură cu procedurile de autorizare a construirii și recepția lucrărilor, apreciem că nu se justifică implicarea Ministerului Energiei în mecanismele instituite prin proiect, privind gestionarea registrului personalului-nucleu și emiterea ordinului comun.

Totodată, din aceste considerente, nu se justifică indicarea, la art. III alin. (2) lit. b) a Ministerului Energiei ca și instituție emitentă a ordinului comun prevăzut la art. 25³ alin. (3) din inițiativa legislativă, în conformitate cu cele prezentate mai sus.

7. Cu privire la soluția legislativă propusă pentru art. 25³ alin. (2), menționăm că modalitatea de stabilire inclusiv a conținutului Registrului personalului-nucleu prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală reprezintă o posibilă încălcare a *principiului echilibrului și separării puterilor în stat*, prevăzut de art. 1 alin. (4) din *Constituție*, prin coroborare cu art. 61 alin. (1) din *Constituție*, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, precum și o

¹ "Datele cuprinse în Registrul personalului - nucleu fac obiectul unui protocol de schimb de date între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Inspecția Muncii și Garda de Coastă a Poliției de Frontieră Române, încheiat prin ordin comun al ministrului energiei, ministrului finanțelor și ministrului afacerilor interne"

posibilă încălcare a *principiului ierarhiei actelor normative*, consacrat de prevederile art. 4 din *Legea nr. 24/2000*.

Astfel, stabilirea criteriilor de aplicare a regimului prevăzut de lege printr-un act infralegal este de natură a echivala cu completarea legii prin acest act. În acest sens, amintim considerentele Curții Constituționale, care prin Decizia nr. 62/2018 a reținut că *”soluția legislativă, potrivit căreia Guvernul poate ca, prin hotărâre, să adauge noi entități economice celor care sunt deja sau vor fi exceptate, prin lege, de la aplicarea regimului juridic prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, este contrară art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, coroborat cu art. 1 alin. (4) din aceasta, care prevede principiul separării și echilibrului puterilor în stat. Totodată, în cuprinsul Deciziei nr. 591/2019, Curtea Constituțională a statuat de maniera următoare: „actele administrative cu caracter normativ pot fi emise numai pe baza și în executarea legii, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții normative care să înlocuiască legea”. De asemenea, în Decizia nr. 244/2016 s-a prevăzut faptul că „prin ordine, acte infralegale, nu poți reglementa în absența unor norme juridice primare, prevederi de domeniul legii”.*

Observația rămâne valabilă și cu privire la textul propus pentru art. 25⁴ alin. (2) ce vizează stabilirea cuantumului minim al contribuției anuale, modalitățile concrete de îndeplinire a obligației prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, criteriile de eligibilitate a programelor și mecanismele de verificare prin hotărâre a Guvernului.

8. Potrivit propunerii de completare a art. 25⁴ alin. (2): *”Cuantumul minim al contribuției anuale, modalitățile concrete de îndeplinire a obligației, criteriile de eligibilitate a programelor și mecanismele de verificare se stabilesc prin Hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Energiei și a Ministerului Educației”.*

În acest context, apreciem că nu poate fi susținută atribuirea competenței Ministerului Energiei de a iniția, împreună cu Ministerul Educației, *Hotărârea Guvernului privind stabilirea contribuției titularilor acordurilor petroliere la formarea profesională universitară și postuniversitară*, întrucât această reglementare nu are legătură cu atribuțiile ministerului privind emiterea actelor de autorizare pe baza

căroră este permisă executarea lucrărilor aferente operațiunilor petroliere offshore și recepția lucrărilor prevăzute de *Legea nr. 256/2018*.

Obligațiile de monitorizare a acordurilor petroliere sunt în competența Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon.

Totodată, arătăm că, în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*², obiectul prezentei inițiative legislative este unul special, respectiv vizează condițiile de concesionare a perimetrelor petroliere, scopul acestor operațiuni fiind exclusiv economice. În acest sens, apreciem că prevederile art. 25⁴ nu se justifică, pe de o parte, pentru că finanțarea de programe de stagii pentru studenți și doctoranzi, burse de studiu și de cercetare este reglementată prin legislația specifică învățământului superior³, iar, pe de altă parte, obiectivul economic al unui acord petrolier de exploatare on/offshore este acela al obținerii unui profit financiar, neavând delegare de competență în domeniul educațional.

În acest sens, obligația generală de a acorda burse nu garantează apariția forței de muncă specializată și direct calificată pentru acest domeniu de nișă, transferând inutil atribuțiile din domeniul educațional către operatorii privați (români sau străini). În plus, apreciem că propunerile de la acest articol generează un tratament discriminatoriu, în raport cu alte sectoare economice, în avantajul titularilor de acorduri petroliere offshore și onshore de adâncime în raport cu oricare alți agenți economici din România (inclusiv din sectorul energetic regenerabil sau onshore de suprafață).

Precizăm că prevederile propuse la art. 25⁴ reprezintă o ingerință și o deturnare nelegală de la prevederile *Codului Fiscal* și legislația muncii, întrucât finanțarea în domeniul calificării personalului angajat reprezintă o decizie, un drept de opțiune la nivelul managementului resursei umane din cadrul fiecărei companii. Instituirea unei obligații și sancționarea în cazul nerespectării acesteia ar reprezenta o gravă imixtiune și o neconcordanță cu principiile economiei de pe piața muncii.

9. Având în vedere caracterul tehnic al obligațiilor impuse în sarcina operatorilor economici, subliniem obligația de notificare a

² privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

³ *Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*

proiectului în sistemul TRIS, conform prevederilor *Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului*, cu respectarea perioadei de 3 luni (înainte de adoptare) pentru formularea pozițiilor de către Comisia Europeană și de către celelalte state membre. La nivel național, Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului are calitatea de coordonator național al Sistemului de informații al reglementărilor tehnice - TRIS⁴.

10. Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, soluțiile pe care le cuprinde propunerea legislativă trebuie să fie temeinic fundamentate, iar instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă motivul emiterii actului normativ, respectiv cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi, concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect.

De asemenea, propunerea legislativă trebuie să includă impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Referitor la normele de tehnică legislativă, Curtea Constituțională⁵ a statuat următoarele: „*deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a constatat că prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară*”.

⁴ În temeiul art. 2 alin. (2) lit, c) din *Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului*.

⁵ a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 5 din 7 ianuarie 2014.

În acest context, semnalăm că *Expunerea de motive* nu respectă structura prevăzută de dispozițiile ante-menționate, având în vedere că nu sunt indicate lucrările de cercetare, referirile la documente de politici publice și nu sunt indicate consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

11. Orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative⁶, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, "*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*", iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, "*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*". Amintim că, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la *principiul constituțional al legalității* (art. 1 alin. (5) din *Constituție*).

În contextul celor relatate mai sus, prin raportare la soluțiile preconizate în cuprinsul propunerii legislative, semnalăm următoarele aspecte:

a) Semnalăm că s-ar fi impus ca referirile la Agenția Națională pentru Resurse Minerale din cuprinsul inițiativei să se facă la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon care, în conformitate cu prevederile art. 1 din cuprinsul *Ordonanței de urgență nr. 81/2024*, este succesoarea în drepturi a Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

b) Referitor la art. I pct. 1, alin. (5), considerăm că ar fi fost necesară definirea sintagmei „*zile-om*” pentru asigurarea previzibilității textului

⁶ A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1/2012 publicată în 23 ianuarie 2012.

normativ. Semnalăm că definirea nu poate fi realizată prin ordinul de stabilire a modalității de calcul, deoarece această noțiune este determinantă în stabilirea pragurilor incidente de la alin. (1).

c) În privința normelor propuse pentru art. 25¹ la art. I pct. 2, considerăm că ar fi trebuit clarificat ce este avut în vedere prin *perioadele de standby* de la alin. (2) lit. c), pentru asigurarea previzibilității textului normativ. Totodată, pentru identitate de rațiune, sintagma "*legătură directă*" de la lit. e) ar fi trebuit să fie în acord cu intenția de reglementare, nefiind clar care este modalitatea de stabilire în mod obiectiv a acestor legături.

d) Cu privire la sancțiunile contravenționale propuse la pct. 3 și 4 ale art. I din cuprinsul prezentei propuneri, menționăm că, potrivit art. 8 alin.(2) lit. a) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, cuantumul amenzii nu poate depăși „100.000 lei, în cazul contravențiilor stabilite prin lege sau ordonanță”. Prin urmare, sancțiunile de la lit. m² și m³, de până la 5.000.000 lei, respectiv 1.000.000 lei, nu au fost stabilite în concordanță cu prevederile anterior invocate. Totodată, apreciem că nu este clară intenția de reglementare în ceea ce privește limita maximă a sancțiunii amenzii contravenționale, astfel încât să rezulte cu certitudine care este această limită, având în vedere că limita maximă prevăzută la lit. m) și m1) de 0,1% din valoarea producției anuale este posibil să fie superioară cuantumului maxim prevăzut de art. 8 alin.(2) lit. a) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*. De asemenea, ar fi fost necesar să se prevadă limita minimă și limita maximă a amenzii, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*.

e) Referitor la pct. 5 al art. 1 din cuprinsul prezentei propuneri, semnalăm faptul că teza finală a acestuia nu este în acord cu intenția de reglementare, conform căreia sancțiunea „se aplică și subcontractorilor titularilor acordurilor petroliere, în condițiile prevăzute la teza finală a respectivei litere”, pentru a asigura răspunderea contravenientului doar pentru fapta sa, în virtutea *principiului răspunderii personale în materie contravențională*.

f) Cu privire la pct. 8 al art. I din cuprinsul prezentei propuneri, apreciem că, prin raportare la procedeul de tehnică legislativă utilizat, prevederea propusă încalcă prevederile art. 14 alin. (3) și art. 61 din *Legea nr. 24/2000*, întrucât procedeul derogării poate fi utilizat doar prin raportare la reglementări cuprinse în alte acte normative, în cazul prevederilor cuprinse în același act normativ utilizându-se procedeul

excepției. Totodată, deoarece alin. (3) vizează sancționarea altor fapte, menționăm că excepția ar părea lipsită de obiect.

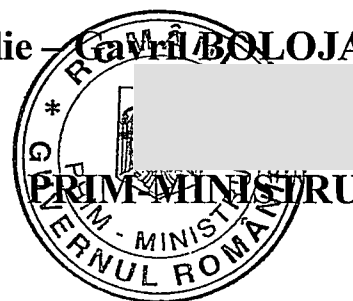
g) Cu privire la prevederile art. II alin. (2) lit. b) din cuprinsul prezentei propuneri, considerăm că sintagma „*condițiile contractuale substanțiale ale acordului*” nu asigură claritatea și previzibilitatea normativă, în acord cu art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului